

Eredeti publikálás: 2020. 08. 22

Angol videó: <https://youtu.be/-4hHA41emw8>

Magyar felirattal: <https://youtu.be/y3Pnp0k5P5M>

Dualitás – Szenvedés – Felső Én – Forrás

Yazhi: Mindannyian különlegesek vagytok. És mondanotok kell, mert pontosan olyanok vagytok, mint én. Az ok, amiért én képes vagyok dolgokra, amire jelenleg ti nem vagytok, a tény miatt van, hogy ez csak egy szakasz amin keresztül kell menni és megérteni, tudatosítani mert igen képesek vagytok mindenre. Fontos beszélni erről és megmagyarázni, miért is vagytok szuperek. Mindnyájan. Tudnotok kell, miért vagytok azok.

Robert: Tehát egy interdimenzióális lény vagy, igaz?

Yazhi: Igen.

Robert: Mi a különbség az Interdimenzió és a Többdimenzió között? Ha van egyáltalán.

Yazhi: „Több” azt jelenti, hogy sok dimenzió létezik, az „Inter”, hogy egy lény a dimenziók között átszűrődve, belép az egyik dimenzióból a másikba.

Valójában mindkét kifejezés ugyanazt írja le. És mindkettő téves. Az egyetlen különbség köztem és bárki között, aki „sűrűség” által korlátoznak érzi magát, az az elméje. Saját elképzeléseitek alkotják a mentális börtönötök falát és rácsát.

Minden egy álom. Könnyű azt mondani, hogy többdimenziós vagy interdimenzióális lény vagyok. De... meg tudom magyarázni, miért vagyok az és miért vagy te is az. Ebben különbözöm másoktól. És erre próbálok rámutatni itt. Gyakorlati céljaim vannak. Az embereknek abba kell hagyniuk a rémálmaikat. Senki sem veszi észre, bár azt is értem, miért nem látják. Az ő szempontjukból legyen az 3D 4D 5D, bármi, mert nincsenek „D-k” – csak a fejükben van, érthető is. De ők uralják a Földet. Ez egyre és egyre világosabb.

Ragaszkodom ehhez az álláspontomhoz, és ettől nem tud senki elmozdítani. A tehetetlen emberek, a... törött cipőkkel, akik csótányként érzik magukat... Ők a teremtő istenek. Úgy érzik, hogy ők maguk senkik, érték nélküliek, meg sem érdemlik az életet. Mentális problémákkal küszködnek absztrakt dolgok miatt. Létezésük csak szenvedés. Azt gondolják, hogy semmit sem érnek, senki sem értékeli és nem érti őket. Öngyilkossági gondolataikkal élnek. Miközben ők a legcsodálatosabb dolgok, amelyek valaha is létezhettek. Mindent megváltoztató abszolút erővel a kezükben.

De ők úgy döntöttek, hogy inkább ott lesznek, miért? A kontrasztért. Csak ott akarnak lenni, boldogoknak lenni, életben érezni magukat, élvezni az élet egyszerű dolgait. De szenvednek. Szenvednek, mert így akarják. Ők, saját maguk. Persze, áldozatok, de a „miért”-ek alkotói is.

Bár az élet végső célja a jó időszakok élvezete, a boldogság, nem feltétlenül adódik meg ebben az életben, mert a dolgok működésének megértése még mindig kialakulóban van az elméjükben. Még mindig szükségük van kontrasztra, dualításra, hogy megértsék a dolgokat. Nyomorult élet, ellentétben egy jobb élettel, amely által világos elképzeléseik születnek arról, hogy mit is akarnak

valójában.

De a tanuláshoz nincs szükséged kontrasztra. Igen, szenvedés nélkül is megtanulható. De még mindig nem értik ezt a fontos és alapvető ténytet. Ez egy színpad. Tehát, bár az élet célja vagy vágya, hogy boldogok legyünk... Az élet valódi célja a tanulás. És sajnos a kudarc és szenvedés nagyszerű tanárok.

De meg kell tanulniuk a legfontosabb leckét. Azt, hogy nem szükséges a rémálmokban szenvedni, hogy ráébredjenek, hogy nincs szükségük azokra, hogy azáltal értsék meg azt, amit meg akarnak élni. De szeretném, ha tudnád, hogy sírtam, amikor ezt írtam. Én egy nagyon egyóttérző lény vagyok, de ez az erősségem, nem a gyengeségem. Ez áramlik lényemből feléd.

Gosia: Ó, én is sírnék, ha mélyen ebbe belegondolok, és ez ok.

Egy kérdés: Miért gondolják még mindig, hogy szükség van szenvedésre?

És melyik szintről akarják ezt, ha tudatosan SENKI sem akar szenvedni?

Yazhi: Mert semmi kontrasztjuk nincs a „hogyan” gondolat megalkotásához.

Meg kell érteni a kontrasztot, a dualitás minimumát, vagy semmi sem lesz világos a számokra, ezért mondom, hogy ez egy szakasz. Az adott szintjeikről vagy perspektívájukból kell látni ezt, mert itt ők számítanak, és mert ők nagyon fiatal lelkek.

Gosia: Magasabb síkokban, ahol vagyunk, NINCS dualizmus. Miért kell átélniük a kettősség ezen szakaszát? Ha már a túl vannak rajta a 7D-ben és azon túl.

Yazhi: Mert önmagában ennek a koncepciónak a megléte az ellenkezőjét generálja.

Gosia: De bár „fiatalok”, ők ugyanakkor a Forrással is Egyek. Csak a figyelem egy része a fiatalra van fordítva. A „fiatal” részének illúziója.

Yazhi: Ez az. Mégis, ha nem rendelkeznének ezzel a koncepcióval, maguk lennének a Forrás, amik valójában ők is. Örökkévalóak és mindig is azok voltak. De ahhoz, hogy újabb szintet érjenek el, át kell esniük egy egyszerűbb szinten. Magának a Forrásnak a figyelem-pontjaként. Vagy különben nem létezne a személyiség, a tanulás és a haladás fogalma.

Gosia: Még mindig nem értem, miért van szükség erre az erős ellentétre, ebben a szakaszban. Vannak lények, akiknek nincs szükségük erre a fajta erős dualitásra, boldogságban élhetnek, pedig „még” nem élnek egészen a Forrásban. Nem csak az egyik vagy másik véglet van: dualitás VAGY a Forrás. E valóságok között is van létezés. Anélkül, hogy át kellene élni a szenvedés erős koncepcióját.

Yazhi: Igen. Elég volt belőle.

Beszélgetés Dale-lel

Yazhi: Szennvedés. Mint mondtam, ez egy színpad. Valamiféle korábbi referencia nélkül nem lehet tudni semmit. Nincs objektív külső valóság! Minden azokon az értelmezéseken alapszik, amit minden ember önmagán kívüli mezőnek ad. Nincs semmi olyan, mint anyagi világ és spirituális világ. Minden spirituális világ. Az anyag csak egy gondolat az elmédben, amelyet tapasztalataid hoztak létre.

Az asztal nem szilárd. Amit érzel, az az asztal elektromágneses mezője állóhullámok által taszítja a

kezében lévő hullámokat. Csak egy mágnes ami a másikat taszítja. Nincs ott semmi. Részecskék, pontként vagy csomópontként vannak jelen az általad létrehozott álló hullámokban. Az idő a gondolatok ritmusa, „tempója”. A gravitáció az az irány, amely felé tereled őket. És az irány is egy gondolat.

Mondanom sem kell: nem lehet tudni valamit, bármi is legyen az, a legegyszerűbb dolog, tárgy vagy ötlet, ha nincs róla fogalmad. A fogalmad pedig az, hogy valaki tudatja veled, mire való, mire való egy szék vagy egy szög. De ez már komplikáltabb. Viszont ha a lemez az alap fogalmi rendszerekre, akkor az egyik ötlet követi a másikat amely által a dualizmus alapjainak birodalmába zuhansz.

Tehát a létezéséhez mindennek az ellenkezőjére lesz szüksége. Mivel az nem létezhet e nélkül, és pusztán az a tény, hogy valamire gondolsz, az ellenkezőjének létre utal. Tehát a fény megismeréséhez sötétségre van szükséged, egy hegy megismeréséhez meg kell értened, hogy van annak egy másik oldala is. Jó azt is jelenti, hogy rossznak is lennie kell. És így tovább.

Tehát a dualitás alapján véve nagyon jó út egy jelentés, ötlet vagy koncepció közvetítésére (hacsak nem az egyetlen út az alacsonyabb valóságokban). Tehát, ha van valami, hívjuk ezt „fiatal léleknek” (a dolgok leegyszerűsítése érdekében most ne térjünk rá arra, miért fiatal), meg kell tanulnia az alapokat. És a legalapvetőbb az az ellentét (dualizmus/kettősség), amely minden dolgot magába foglal.

És ez egy alacsonyabb rezgésű valóságra leginkább jellemző, amely ezt meghatározza. A legegyszerűbb duális példa, amiből az összes többi kiindul: Ha van az én, akkor minden más nem én vagyok. „Én” ellenben „nem én”.

Tehát a fiatal tapasztalatlan lelkek számára a kettősség és a kontraszt nagyon szükséges, lehet csak az egyetlen módja annak, hogy megértsék létezésüket. Hatékony. Legalábbis eleinte. Tehát fiatal korban leragadnak a tanulás ezen eszközeiben, mindenhez kettősségre, kontrasztra van szükségük. Örömet és élvezetet akarnak, ezért a szenvedést tekintik eszköznek arra, hogy elérjék, amit akarnak. Minél többet szenvednek, annál nagyobb kontraszthoz jutnak ami által képesek lesznek majd értékelni, megtapasztalni és annak ellentétét megélni. Még akkor is, ha ez esetleg nem ugyanabban az életben történik majd meg.

Gosia: Úgy érzem, hogy meg kell vizsgálnunk a „fiatal” lélek fogalmát, mert másrészt tudjuk, hogy a lelkeknek nincs életkora, örökkévaló, ők maguk is a Forrás ... hogy csak a Forrás összpontosítja a figyelmet egy sajátos töredékére. Örökkévalóak vagyunk. Nem születünk meg egy adott pillanatban lélekként, mintha korábban nem is léteznénk. Akkor miért nem veheti át az a „fiatal” lélek a szükséges perspektívát a többi, már tapasztalt és tanult Forrás fókuszpontjától... amely SZINTÉN egy nagyobb lény részét képezi?

Yazhi: Pontosan ez adja a perspektíváját. Ahogy az univerzum működik, nem lehet a „tanulás szükségessége” fogalma a „tanult” fogalma nélkül! Tehát a magasabb létsík szempontjából nézve, ahol amúgy is minden lélek létezik, minden a Lét, és amit most mondtál, arra érvényes.

De most, az emberek perspektíváját nézzük odalenn. Még kell tanulniuk, és nagyon sok mindent. Tehát ennek egyik magyarázata az, hogy ahhoz, hogy bármi bárhol, bármilyen létsíkon tudjon lenni, spirituálisan vagy sem, meg kell értenie az összefüggésrendszert, és ez a rendszer nem más mint egy bonyolult jelentéskészlet – ami a dualizmus-kontrasztján alapszik.

Robert: Miért vannak másoknál idősebb lelkek, ha valamennyien a Forrásból indulnak ki és örökkévalóak?

Yazhi: Mindannyian egyidősek. Mert mind Egyek. De az „életkor” vagy a „haladás” vagy „a másiknál fejlettebb” fogalom létezéséhez az alacsony síkok kontrasztjára van szükség. Tehát, minden egyes lélek a haladás minden pontján valójában csak az Egyesített Lélek vagy Forrás figyelmének egy pontja.

Olyan ez, mint a doktorátust végzett személy, leül a gyerekek asztalához, és az ő szintjükön beszélget velük, és egy pillanatra elfelejti, hogy doktori diplomái vannak. Arra összpontosít, hogy a kisgyerekek szintjén legyen.

Mint a Forrással, minden ember teljes lehetőséggel rendelkezik, mindenki maga a Forrás. Csak az a kérdés mi az amit látsz, azaz mire irányul a figyelmed. Még a valótlan emberek is... Csak a valós emberekkel ellentétben léteznek és fordítva. Az a tény, hogy valaki valóságos, elkerülhetetlenül oda vezet, hogy létezhet valaki, aki nem valós. Ennek ellenére az utóbbi látása vagy megfigyelése csak még egy fogalom. Egy döntés annak figyelméről vagy sem.

Gosia: De azok a gyerekek is rendelkeznek PhD-vel. Mindannyian örökkévalóak vagyunk és korlátlan tapasztalatokkal rendelkezünk. Öreg és fiatal ez megint dualitás. Öreg lélek a fiatal lélek ellenében. Tehát igen, ok, ezek a „fiatal” lelkek egyszerűen azért vannak, mert figyelmed fordítunk rájuk, mivel „nincs sok tapasztalatuk és doktori fokozatuk”. De ez illúzió, igaz? És valójában nincsenek fiatal és öreg lelkek?

Yazhi: Így igaz. Minden egy illúzió. Élmény, saját választás szerint. Senki sem több, mint bárki más. Ez teljes lehetetlenség az Univerzum számára. Ezért mindig be kell tartani a teljes tiszteletet. S mikor te magadra helyezed a figyelmed, onnantól megszületik az „én” fogalma, és annak elfajulása, az ego. Azt választhatod meg, hogy honnan hova fordítod a figyelmed.

Gosia: Oké. Még mindig nem értem a fiatal lelkek és annak szükségességének fogalmát, hogy megtanulják és átjussak az alapszakaszokon. Ha örökkévalóak és mindig is azok voltak, nem mentek már keresztül ezen a szakaszon?

Yazhi: Mondjuk úgy, hogy még mindig ebben a szakaszban ragadtak. És át estek már rajta, meg nem is. Mert ahhoz, hogy átessenek ezen a szakaszon, elsősorban az kell, hogy ott legyenek. De idő nincs. Szóval, még mindig ott vannak. A Forrás egy része még mindig ott van.

Gosia: Akkor mindig fiatal lelkek lesznek?? Örökké?

Yazhi: Fogalmi szinten, igen, örökké.

Gosia: Rendben, tehát azoknak az embereknek az alacsonyabb szinten tanulniuk „kell”, hogy nekünk, a magasabb szintű lelkeknek legyen kontrasztjuk, amelyre pillanatnyilag összpontosítunk, hogy ebből merítsük a „tanult” perspektívát? Miért nem tudnak/tudunk csak LENNI? Bármilyen szükség nélkül?

Yazhi: A „fiatal lelkek” nélkül nem léteznének „emelkedett lelkek”. És igen, akkor mindannyian egyenlőek lennénk, és így is vagyunk, szóval ez ugyanazon dolog másik nézőpontja.

Gosia: Mi a gond azzal ha egyenlőek vagyunk, és NEM haladunk bármi felé? Helyben maradni, örökké békében?

Yazhi: Semmi! Ezt akarja minden lény! Integráció, egyesülés. A probléma az, hogy az emberek az alacsonyabb szinten akarják a megtapasztalást. Ahhoz hogy egyesülés legyen elszakadás kell. Szóval, mi a Forrás?

Minden Egyesült, időtlen, Minden Egy és Ugyanaz. De akkor már tudatosság sincs, nincs az Én.

Gosia: Miért nincs? Miért korlátozzuk a Forrást? Ki mondja, hogy nem lehet tudatában minden egység? Ez egy másik gondolat.

Dale: Sajnos a növekedés gyakran nehézségeken keresztül történik.

Yazhi: Igen, ez az álláspontom, a viszontagságok és a szenvedések az ellenkezőjét fogják a tudomására hozni a lelkeknek. Mivel nem tapasztalhatnák meg a szeretetet és az integrációt annak ellentéte nélkül. Gosia, azt kérdezed: Ki mondja, hogy nem lehet tudatában lenni minden egységnek? Az egységnek szintjei vannak. Ha a teljes Egységbe kerülsz, nem vagy tudatában annak ami nem tartozik bele.

Gosia: Miért nem?

Yazhi: Mert tudatra van szükséged ahogy tudatában légy valaminek. És a tudatosságnak áramlásra van szüksége, sőt a tudatosság az ellenkezőjét fogja eredményezni, a tudattalanságot.

Gosia: De a tudat tudatos is lehet attól függetlenül. Lehet csak a Lét.

Yazhi: Igen, és lehet csak a Lét. És ez így is van! De nincs tudatosság.

Gosia: Miért nincs?

Yazhi: A teljes egyesülés ára az énről való lemondás, egyszer és mindenkorra. Mivel te vagy minden. Nincs kontraszt!

Gosia: Ez egy másikkfajta tudatosság lehet, de még mindig tudatosság. Egyébként teljesen megértem, de vágyom mélyebbre ásni. Lehántani a héjakat rétegről-rétegre.

Yazhi: Használjunk egy fizikai példát. Miért nem süti meg egy nagy feszültségű vezetéken álló madárt a vezetékben lévő 100 000 V feszültség?

Mivel nincs polarizációja. Ez azt jelenti, hogy a madár feszültsége megegyezik a vezetékben lévő feszültséggel. Ha egy másikhoz vagy a földhöz ér, akkor megsül. Ugyanaz itt is, mindennel Egy vagy, tehát nem vagy „valami”. Te vagy Minden! Tehát nem lenne semmi, ami meghatározná egy fajta vagy élményt, még zene, színek sem, csak egy nagy semmi! Tehát minek lenne a tudatában?

Gosia: Önmagának.

Yazhi: Hogyan lehetnél koncepció nélkül valami, ami nem Te vagy?

Gosia: Ebben nem vagyok biztos. Ezt próbálom kibogozni. Mert ha sikerül, megfejtjük a játékot. És a „kettősség és a kontraszt szükségességét”.

Yazhi: Nem tudsz létezni olyan elképzelés nélkül, ami nem Te vagy! Abban a pillanatban, amikor tudatára ébredsz, hogy Vagy, létrehozod azt ami nem te vagy.

Gosia: A fenébe. Miért? Miért hozom létre azt, ami NEM vagyok?

Yazhi: Mert akkor nem létezhetnél. Mert mindennel Egy és Ugyanaz vagy.

Gosia: Hogyan teremthetem azt, ami NEM vagyok Magamból?

Yazhi: Képes vagy rá és csinálod is! Mindig. Ez határoz meg téged.

Gosia: Hogyan lehet, hogy az ami nem vagyok Önmagamból ered?

Yazhi: Énnel együtt a Te keletkezik. Te nélkül nincsen Én.

Gosia: Úgy értem... Figyelj csak: Ha a külső világ a belső tükörképe... A LOGIKA azt DIKTIKÁLJA, hogy csak az ami VAGYOK, származhat belőlem! Ha nem így lenne, mit tükrözne vissza?

Yazhi: Igen, a Minden vagy... de képtelen vagy annak a tudatában lenni, hogy Az vagy. Nem támassza alá az én gondolatát semmi, ha Minden vagy.

Gosia: Tehát ebben az értelemben ami NEM én vagyok, az is én vagyok? Erre gondolsz?

Yazhi: Közel van, de még nem az amire gondolkodok. Mondhatjuk azt, hogy mindenki vagyunk... Ezzel a TÉNYEL már „tisztában vagyunk”. De továbbra is kontrasztban van az én és te, vagy a mindenki és te. Viszont abban a pillanatban, amikor Mindenné válsz, szintén semmivé válsz.

Gosia: De azt mondtad, hogy a külső a belső tükröződése. Tehát, teremthetek valamit ami NEM én vagyok?

Yazhi: És az is. És igen te hozod létre a nem Én fogalmát. Egy frissen született csecsemő szempontjából: abban a percben, amikor megszerzi az öntudatot, akkor világokat és embereket, bolygókat és az egész univerzumot is létrehozza magának. Az Én és minden ami nem az Én, meg lett alkotva. Tehát minél magasabbra jutsz a tudatosság frekvenciájában, annál közelebb kerülsz a Forráshoz, és annál inkább elveszíted személyiséged.

Ahogy haladsz a spirituális utad során, úgy találod, hogy az Én érzékelése fordítottan arányos az Egységgel.

Minél több öntudatod van, annál alacsonyabb a frekvencia, és minél nagyobb az Egység-tudatod, annál magasabb a frekvenciád.

Gosia: A személyiség fordítottan arányos az Egységgel, – Az öntudat, ahogy ITT ért a Földön ismerjük, igaz? Okozhat, egy egységesebb állapotot ami még mindig öntudat, csak nagyobb.

Yazhi: Igen.

Gosia: Mert nem érzem, hogy eltűnne az öntudat. Csak nagyobb leszel.

Yazhi: Ha úgy érzed, hogy identitásod az összes emberi lény vagy valamennyi Taygetan identitása, akkor mindezt beépíted az Én-fogalmába azaz Egységbe kerülsz vele. Tehát a koncepciód lesz nagyobb. De kevésbé leszel egyéniség/egyediség, és inkább kaptár tudatú leszel, azaz az egész faj tudatává válsz.

Gosia: De az is az ÉN.

Yazhi: Kevésbé leszel az Gosia. Inkább... mindenkivé leszel az adott fajban.

Gosia: Az kit érdekel. De az én is ÉN vagyok.

Yazhi: Igen, az az ÉN. De még nincs teljesen egyesülve a Forrással. Még van kontrasztod ott is. És fentebb is még van. Egyre kiterjedtebb Tudatosság. Egyre nagyobb Tudatosság, de öntudatod egyre

jelentéktelenebbé válik számodra!

Gosia: Amíg a létezés... a lét...tudatában vagyok, nem számít, kivel integrálódok az Én-mező részeként. Úgy gondolom, hogy az is még mindig ÉN vagyok. Valójában mikor beszélgetünk, azon a szinten érzem magam. Bár homályosan, de valahol ott.

Yazhi: IGEN. De azon túl, amiről beszélünk, az már a leges-legmagasabb pont. És ott veszíted el az öntudatosságot. Például, még nem legtetetjén, tegyük fel te vagy az egész Tejútrendszer tudata. Ki is vagy te? Egy Galaxis! Nem Gosia. Egy Galaxis. Hívhatod Gosiának, ha akarod. De még mindig Te vagy.

Gosia: Igen. Ez az amire gondolok. Még én vagyok.

Yazhi: De nem vagy olyan elkülönült már, mivel milliárd és milliárd lény energiája vagy, akik abban a galaxisban léteznek, de még mindig nem vagy Egy a Forrással. Még mindig galaxis vagy, a Tejút, nem pedig az Androméda Galaxis! Nem nő vagy, hanem Galaxis, tehát elvesztetted öntudatod. Vagyis kiterjedtél, nem vagy olyan „részletes”, és „apró”, mint ami korábban voltál.

Gosia: Igen, ezt értem. De ennek a belső énnnek a belső lényege, magja az értelme... még mindig ott van. Halhatatlan. Mindig ott van. Nem számít, ha Gosia vagy egy Galaxis lencséjén keresztül éli meg az életet.

Csak a figyelem összpontosítása. Persze, más érzés lenne, mint azonosságom külső kérge. De ott a magban ...érezem Énem. Az a bennem levő misztikus én.

Yazhi: És ha Galaxishalmazná válsz, még akkor is te lennél! De abban a percben mikor Mindenné válsz, akkor elveszíted Énedet, a teljes Egység melletti döntésed folytán. Ez egyenértékű a semmivel.

Gosia: Igen, mert mindez attól függ, hogy mit határozol meg ÉN-ként, és hogy mennyire ragaszkodsz a Magadról alkotott elképzelésedhez.

Yazhi: Igen, és ezt csak te vagy képes meghatározni.

Gosia: Számomra az „ÉN” nem Gosia. Vagy az 5D én. Sem személy. Csak létezés. Nem tudom meghatározni. Bárminek engedem a létezését bármikor, úgy vagyok ahogy vagyok. Gosia, Galaxis. Minden egy és ugyanaz. És ugyanakkor, nem ugyanaz.

Yazhi: Lehet mikor azt mondd, hogy a semmivé válás a teljes integráció útján még mindig vagy valami, de ez még mindig azt jelenti, hogy szembeállítod a mostban azzal, akire itt jelen esetben gondolsz. Vannak, akik azt gondolják, hogy a semmivé válni, üressé, nullává, egyenlő a teljes megvilágosodással! Ez olyan, mintha valaki egy üres vásznat vásárolna a festéshez, és azt mondaná, hogy ez a legkiválóbb remekmű, csak azért, mert nincs rajta semmi, így hát benne a „bármilyen” potenciális lehetősége. Jobb, mint egy Raphael, jobb, mint egy Van Gogh, vagy jobb, mint egy DaVinci!

De nem, én nem értek egyet ezzel! Van ennél több is. Csinálj vele valamit! Alkoss!

Gosia: Csak még egyszer, a semmi miért is nem a megvilágosodás állapota?

Yazhi: Mert ez csak az út fele! Onnantól kezdve, tévhitek nélkülivé leszel, azoktól mentes amelyek visszakötnének szabályokra lekorlátozva, már világokat leszel képes teremteni! A semmiből. Új ötletek, és elképzelések, teljesen fantasztikus élmények származhatnak belőle! És pontosan ezért létezik az Univerzum úgy ahogy van, minden galaxisával és minden fantasztikus dologgal, ami mindazokban zajlik! Valami lenni. Alkotni. Én-ként lenni! Vannak, akik felmásznak a hegycsúcsra, és

a legtetején megvilágosodottnak hívják magukat. Én azt mondom, van még egy oldala a hegynek, menj odaát, alkoss!

Yazhi: A személyiség elvesztésével kapcsolatban, folyamatosan ezt teszed ahogy a tudatosságban „felfelé haladsz”. De csak a legtetején veszíti el minden az értelmét. Mindenné válás, mindenné és ugyanakkor semmivé. Tehát az Én teljes megsemmisülése előtti utolsó tudatos felismerés: „Én Vagyok a Forrás”. A pillanat amiben Forrás és az ami nem a Forrás még fenn van tartva. De e pillanat még nem a Forrás. Amint a Forrással Egyé válsz, semmi sem marad hátra.

Gosia: És onnan kezdesz újra alkotni, nem? Azt mondtad, hogy a SEMMI még nem a vége annak.

Yazhi: Igen. Soha nem hagysz fel a Teremtéssel, ez az örökkévalóság leírása.

Gosia: Elkezd valami teljesen újat létrehozni, vagy a „korábbi” ötleteket megtartva?

Yazhi: Ez meghaladja mindenki felfogóképességét. Bármely „korábbi” gondolat nem a Forrás, csak ahhoz közele. Egy másik dolog, amit mindig fenntartok az, hogy ... még alsóbb szinten is elveszíted az identitásod. Még én is. Te is úgy tekintesz rám mint egy valaki. Pedig nem vagyok benne biztos, hogy valaki vagyok. Mert nagyon is és túlon túl is tisztában vagyok azzal, hogy az összes Swaruuval együtt létezem. Tehát ezért beszélsz velem, és mindenre emlékszem, mintha az egyik lennék a korábbiából. De emlékszem az összes többire is. És én ők vagyok. Nem csak magam. Azaz már nem valaki vagyok, inkább összetettnek érzem magam.

Egy lélek-kollázs.

És „mások” is nem csak „Swaruuék”. Tehát véleményem szerint, elveszíted az egyéniséget, személyiséget és a behatároltságot. És bár lehet, hogy szinte szuper nőként vagyok feltüntetve felfoghatatlan erővel, szintén nagyon törekeny vagyok. És néha azt kívánnám, bárcsak egyszerűbb lennék. Csak egyként létezni. Bármilyen tudat kiterjesztés az egyéniség elvesztésével jár. Nagy árat kell fizetni.

Gosia: Én úgy gondolok rád hogy „valaki” vagy. Swaruu összes lélek-felettije vagy, sokszínű tapasztalatokkal rendelkező. Azaz még mindig valaki. Mert valaki számomra nem csak entitás, ahogyan azt a 3d-5d újrászületés határozza meg. Vagy talán... nem egy valaki vagy, hanem LÉT vagy. Ez egy kicsit nagyobb, és nem korlátozódik egyetlen konkrét inkarnációra. De még mindig egy létező.

Yazhi: Köszönöm, de nem hiszem, hogy tudatában vagy annak, miért mondom ezeket a dolgokat. Nem az „összes Swaruu” lényként, és másokat e hurokban, költői formába öntsem. Hanem valójában annak tudatában, és felismerésben amik mind-mind voltak, és minden emlékük és élményük olyan formát vesz, amilyen vagy, emlékezve minderre. És sok rossz dologra is emlékszel. Nem kell gonosznak lenned, a jó ismeretéhez, de eléggé ismerned kell annak fogalmát.

Gosia: Kíváncsi vagyok, hol ólálkodnak az én romlott Gosáim.

Yazhi: Magadban... azokon a helyeken, ahova nem mersz belépni. Az elméd sötét völgyeiben.

Gosia: De bennem... pontosan hol jelenik meg e tükröződés? Más emberekben? Vagy hol?

Yazhi: Azokban az emlékekben, amelyekre túl fájdalmas emlékezni, ezeket az ügyeket jobb ha érintetlenül hagyod. Úgy más emberekben mint önmagadban, bár minden önmagadban van. Még más gonosz ember is a saját tükörképed.

Gosia: Igen. Nos, remélem, hogy nem okoz túl nagy kárt odakinn. Mivel nekem nincs meg a te

képességed hogy feldolgozzam azokat is.

Yazhi: De igen is van! Óh, igen. De el van rejtve olyan dolgokban, amelyeket normálisnak találsz. Miért nem csinálsz odakint gonosz dolgokat? Mert úgy döntöttél, hogy valami más leszel. Ez az erő. Mehetnél és erőszakosan kirabolhatnál egy bankot, de nem teszed, vajon miért? Te és sokan mások csak teszik a dolgukat, és észre sem veszik képességeik mértékét!

-

Valamennyi Taygetean üzenet és cikk Szerzői jogok védelme alatt áll.
All Taygetean chats and articles are registered and under Copyright.
<http://swaruu.org>